

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées par Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

Centrul pentru Democrație și Preeminența Dreptului v. Ucraina - [10090/16](#)

Hotărârea din 26.3.2020 [Secția a V-a]

Articolul 10

Articolul 10-1

Libertatea de a comunica informații

Libertatea de a primi informații

ONG căruia i s-a interzis accesul la informații despre istoricul educației și a locurilor de muncă conținut în CV-urile liderilor politici care participă la alegerile parlamentare: *încălcare*

În fapt – Comisia Electorală Centrală a Ucrainei („CEC”) a refuzat să-i ofere ONG-ului reclamant copii ale biografiilor complete ale liderilor partidelor politice care participă la alegerile parlamentare, reținând că informațiile solicitate erau confidențiale în natura lor și puteau fi dezvăluite în totalitate doar cu consimțământul persoanelor vizate. ONG-ului reclamant i s-au oferit doar unele informații din biografiile solicitate, care erau publicate pe *website*-ul CEC. Acesta a contestat refuzul, fără succes.

În drept – articolul 10:

Aplicabilitate:

În acest caz, problema incidenței articolului 10 în privința cererii organizației reclamante era strâns legată de fondul plângerii. Acest caz a mai ridicat o problemă inedită la nivel național și a fost unul din primele cazuri care au urmat hotărârii Marii Camere din cazul *Magyar Helsinki Bizottság v. Ungaria* [MC] în care s-a examinat chestiunea aplicabilității articolului 10 în contextul accesului la informații și circumstanțele în care refuzul accesului la unele informații poate fi considerat o ingerință în dreptul la libertatea de exprimare garantată de această prevedere. Prin urmare, Curtea a decis să reunească chestiunea aplicabilității articolului 10 cu fondul plângerii.

Fond:

(a) Existența unei ingerințe, legalitatea ei și scopul legitim: Organizația reclamantă nu a cerut informații precise conținute în CV-uri, ci copiile CV-urilor în întregime. Totuși, ea a recunoscut că adresele și numerele de telefon ale candidaților nu puteau fi dezvăluite. Cu privire la lista membrilor de familie, organizația reclamantă a omis să explice de ce nu a putut-o obține din sursele alternative disponibile. Prin urmare, cazul acesteia nu putea fi justificat prin existența unei ingerințe în drepturile garantate de articolul 10, sub acest aspect. Așadar, problema care rămânea să fie soluționată de Curte era dacă eșecul de a pune la dispoziția organizației reclamante a informațiilor privind istoricul educației și al locurilor de muncă (inclusiv al locurilor de muncă în cadrul instituțiilor publice) pe care liderii politici l-au inclus în CV-urile lor oficiale prezentate către CEC ca parte a procesului electoral constituia o ingerință în și o încălcare a drepturilor organizației reclamante în baza articolului 10. Curtea a examinat existența unei ingerințe cu referire la cele patru criterii stabilite în hotărârea Marii Camere din cazul *Magyar Helsinki Bizottság v. Ungaria* [MC].

(i) Scopul solicitării informațiilor: organizația reclamantă era preocupată de integritatea candidaților la funcții de demnitate publică, în lumina unor controverse anterioare privind calificările educaționale ale unor oficiali de rang înalt. Deși în domeniul public se regăsea deja o cantitate considerabilă de informații despre istoricul lor educațional și al locurilor de muncă, ONG-ul reclamant a explicat foarte convingător că avea nevoie în special de informații, așa cum fuseseră acestea prezentate de către

candidați, în special pentru a le confrunta cu informațiile despre activele lor. Nu s-a susținut că aceste informații precise erau disponibile din alte surse, la acea dată.

(ii) Natura informațiilor solicitate: publicul avea un interes privind formația și integritatea candidaților în contextul postelectoral imediat. Prin urmare, informațiile solicitate au îndeplinit testul interesului public.

(iii) Rolul particular al solicitantului de informații în „primirea și comunicarea” lor către public: organizația reclamantă îndeplinea o funcție importantă de „câine de pază al societății democratice”.

(iv) Dacă informațiile solicitate existau și erau disponibile: așa era.

Prin urmare, prin refuzul de a-i prezenta organizației reclamante informațiile despre istoricul educațional și al locurilor de muncă al candidaților importanți conținut în CV-urile lor oficiale depuse la CEC în contextul candidării lor, autoritățile naționale i-au împiedicat acesteia exercițiul libertății de a primi și de a comunica informații de o manieră care lovește în însăși substanța drepturilor ei garantate de articolul 10.

Ingerința a fost prevăzută de lege și a urmărit scopul legitim al protecției dreptului altora la protecția vieții private.

(b) „Necesară într-o societate democratică”: Persoanele vizate, figuri publice proeminente, și-au depus CV-urile în contextul înaintării candidaturilor lor pentru alegerile parlamentare naționale. Așadar, ei și-au expus în mod inevitabil calificările și dosarul unei analize publice amănunțite. Mai mult, ei au procedat așa în contextul în care dreptul național în vigoare atunci califica informațiile în discuție ca fiind „deschise publicului”. Deși aceste informații constituiau date cu caracter personal, dezvăluirea lor nu i-ar fi supus pe liderii politici unei expunerii publice într-un grad care să-l depășească pe cel pe care îl puteau prevedea atunci când s-au înregistrat în calitate de candidați care deschideau listele partidelor participante la alegerile parlamentare.

Tribunalele naționale au eșuat să efectueze un exercițiu adecvat de punere în balanță, care să compare prejudiciul pe care îl putea aduce o posibilă dezvăluire interesului politicianilor de a nu fi dezvăluite aceste informații cu consecințele pentru exercițiul efectiv al libertății de exprimare a organizației reclamante. Ajungând la concluzia că nu a fost demonstrată necesitatea dezvăluirii în termenii exercițiului efectiv al drepturilor electorale, ele nu au încercat să evalueze gradul prejudiciului potențial, în eventualitatea în care a existat unul, pentru viața privată a politicianilor.

Deși organizația reclamantă nu a făcut trimitere la vreunul din motivele care au stat la baza cererii sale inițiale, ea le-a explicat în fața tribunalelor naționale. Nu a existat niciun indiciu că acestora le era interzis prin normele dreptului național sau din alte considerente să aibă în vedere informațiile adiționale și să reevalueze, probabil, concluziile CEC-ului în acel context.

Prin urmare, decizia de a-i interzice accesul organizației reclamante la informațiile în discuție nu a fost „necesară într-o societate democratică”.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Articolul 41: constatarea existenței unei încălcări a constituit, în sine, o satisfacție echitabilă suficientă pentru prejudiciul moral.

(Vezi și *Österreichische Vereinigung zur Erhaltung, Stärkung und Schaffung -eines wirtschaftlich gesunden land- und forstwirtschaftlichen Grundbesitzes v. Austria*, [39534/07](#), 28 noiembrie 2013, [Nota informativă 168](#); *Magyar Helsinki Bizottság v. Ungaria* [MC], [18030/11](#), 8 noiembrie 2016, [Nota informativă 201](#); *Bubon v. Rusia*, [63898/09](#), 7 februarie 2017).